

Lähetäjä: [redacted] [mailto:[redacted]]

Lähetetty: maanantai 10. heinäkuuta 2023 10.36

Vastaanottaja: 'kirjaamo@karkkila.fi' <kirjaamo@karkkila.fi>; 'pirjo.siik@karkkila.fi' <pirjo.siik@karkkila.fi>; 'kaupunginjohtaja@karkkila.fi' <kaupunginjohtaja@karkkila.fi>; 'esko.vuolukka@karkkila.fi' <esko.vuolukka@karkkila.fi>; 'veikko.ala-hiiri@[redacted]' <[veikko.ala-hiiri@\[redacted\]](mailto:veikko.ala-hiiri@[redacted])>

Kopio: 'juha.ramo@consolis.com:' <juha.ramo@consolis.com>; 'hannu.tuukkala@consolis.com' <hannu.tuukkala@consolis.com>

Aihe: Haavisto Murtohuhdantie Parma Oy Tontunhautojen alue

Karkkilan ympäristölautakunta

Ja

Ympäristöpäällikkö Pirjo Siik

Valtatie 26 D

03600 Karkkila

ASIA:

Asiapohja- ja asiaperusteet sekä perusteltu toimenpide-esitys asianmukaisen ja asiaperusteisen jälkihoidon toteuttamiseksi ja sen hyväksymisen edesauttamiseksi.

VIITE:

Ympäristölautakunnan Parma Oy Karkkilan kaupungin Haaviston kylässä sijaitsevan Tontunhautojen alueen jälkihoitoa koskeva 2.5.2023 pykälässä 39 tekemä alueen jälkihoitoa koskeva muutospäätös, josta on valitettu ja GPS mittauksin toteutettava pintamaamäärän ym. selvittämispyyntö tehty. Valitus ja pintamaiden GPS mittauspyyntö jäljempänä.

Asiasta seuraavaa:

1. Siitä syystä ja siitä johtuen, että olen seurannut Karkkilan maa-ainestenottoalueita ja niihin liittyviä maa-ainestulpa-asioita, kuten myös niihin liittyviä murska- ja ympäristölupa-asioita yli 60 vuotta, katson velvollisuudekseni korostaa kaikkien ympäristölautakunnan jäsenten ja muunkin Karkkilan hallinnon, kuten myös Parma Oy:n henkilöiden huomioon otettavaksi sen, että Karkkilan nykyisellä ympäristöpäälliköllä ei ole voimassa olevan hallintosäännön eikä ympäristölautakunnan päätöksen mukaan oikeutta hyväksyä maa-ainesten ottoalueiden jälkihoitoja. Eikä näin siten myöskään antaa ohjeistusta jälkihoitojen toteuttamisesta. Eikä niin ikään siten myöskään tehdä tulkintoja lupamääräyksistä. Kuten ei myöskään tehdä tulkintoja jälkihoitojen toteuttamisten tulkinnoista. Eikä tehdä tulkintoja siitä mikä ei ole pintamaata. Kuten ei myöskään siitä mikä on pintamaata joka tulee ennen ottamista poistaa ja joka ottamisen jälkeen tulee jälkihoitoa toteutettaessa palauttaa ottoalueelle. Tai jättää palauttamatta ottoalueelle.
  - 1.1. Vuodesta 2007 lähtien ympäristösihteeri, joka virkanimike muutettiin ympäristötehtävien Vihtiin siirtämisen yhteydessä ympäristöpäälliköksi, ei Karkkilassa ole toiminut sellaista ympäristösihteerin eikä ympäristöpäällikön tehtävää hoitavaa henkilöä, joka osaisi määrittää pintamaan humus- ja rikastumiskerroksien paksuudet ja niiden muuttumattomaan maahan ulottuvan poistamiskerroksen sekä poistamistarpeen ennen maa-ainesten ottamisen aloittamisen hyväksymistä ja jatkamista. Puhumattakaan siitä, että

henkilöt ymmärtäisivät alueen omien pintamaiden ottoalueelle palauttamisen merkityksen prosessissa missä sadevesi vajovetenä suotautuu hyvälaatuisiksi pohjavedeksi.

- 1.2. Tähän astisen seurannan perusteella nykyinen ympäristöpäällikkö on mm. yli 7500 asukkaan puhtaan veden saannin turvaamisessa ja pintamaan sekä sen poistamisen määrittämisessä heikoin. Suorastaan ala-arvoinen. Sama määrittely ei päde hänen osaltaan asioiden manipuloinnin, luottamushenkilöiden erehdyttämisen, mielivallan käytön, vallan väärinkäytön, asiakirjaväärennösten eikä jopa kostamisen osalla. Edellisessä lauseessa luetelluissa asioissa nykyisen ympäristöpäällikön toiminta on ollut tähän asti mm. kaupunginjohtajan ja kaupungin kehitysjohtajan jne. suojeluksessa suorastaan mestarillista. Joista hirvittävimpana esimerkkinä on Karkkilan alueen pohjavesien juomakelpoisena säilyttämisen ja ohessa yli 7500 asukkaan puhtaan veden saannin turvaamisen laiminlyönti. Joka ilmenee selittelyistä ja asiaan puuttumattomuudesta. Puuttumattomuuden esteenä ei voi eikä saa olla suhtautuminen allekirjoittaneeseen eikä allekirjoittaneen esityksiin.
2. Korostan jo tässä vaiheessa kaikille tahoille erityisesti sitä, että jälkihoito-ohjeiden antaja ja jälkihoitojen hyväksyjä on paikallisena ympäristöviranomaisena toimiva Karkkilan ympäristölautakunta. Ei ympäristöpäällikkö.
3. Sen johdosta, että ympäristöpäällikkö Pirjo Siikin ja [REDACTED] [REDACTED] in kesken 9.6.2023 klo 10.04- 10.20 käydyssä puhelinkeskustelussa ympäristöpäällikkö selvitti, ettei ympäristölautakunnassa 2.5.2023 pykälässä 39 hyväksytyn jälkihoitosuunnitelman teksti ”Kohtiin, joissa kaltevuus on jo selkeästi 1:3 tai loivempi, ja joihin on muodostunut pysyvää kasvillisuutta, ei kuitenkaan kosketa.” eikä varsinkaan tuon kohdan loppuosassa oleva teksti **”Kohtiin ... joihin on muodostunut pysyvää kasvillisuutta, ei kuitenkaan kosketa.”** tarkoita sitä, mitä on kirjoitettu. Ympäristöpäällikön ilmoittaman mukaan suullisesti on keskusteltu ja sovittu toisin. Mitä on keskusteltu ja sovittu toisin kuin mitä ko. suunnitelman ko. kohtaan on kirjoitettu, ei selvinnyt. Kuten ei sekään kumpi loppupeleissä on ratkaiseva. Ympäristöpäällikön keskustelu ja sopiminen, vai ympäristölautakunnan hyväksyttäväksi esitetty ja ympäristölautakunnassa 2.5.2023 pykälässä 39 hyväksytty kirjallinen teksti. Ympäristöpäällikön selityksistä huolimatta korostan, että kirjoitettu ja hyväksytty kirjallinen teksti on aiemmin ollut ratkaiseva. Mikäli kirjallinen teksti ja lautakunnan hyväksymä päätös ei olisi jatkossa ratkaiseva, koko järjestelmältä katoaa uskottavuus. Keskustelussa selvisi myös se, että seuraava ympäristölautakunnan kokous on vasta syyskuussa.
4. Seuraavan ympäristölautakunnan kokousajan lisäksi ympäristöpäällikkö Pirjo Siikin ja [REDACTED] [REDACTED] in kesken 9.6.2023 klo 10.04- 10.20 käydyssä puhelinkeskustelussa selvisi myös se, että aluetta jälkihoidetaan koko kesä ympäristöpäällikön paikallisen ympäristöviranomaisen eli ympäristölautakunnan päättämästä **”Kohtiin ... joihin on muodostunut pysyvää kasvillisuutta, ei kuitenkaan kosketa.”** poiketen suullisesti sovitun perusteella ja sitten syksyllä, kun työt on jo tehty, ympäristölautakunnalla on mahdollisuus antaa ohjeistusta. Jonka ympäristölautakunnan syyskuisen tai myöhemmän ohjeistuksen kuittasin toteamuksella, ”eikö ole myöhäistä pyllistää silloin kun se on jo housussa.”
5. Vaikka maanomistajilla, maa-ainestenottoluvan omistajilla tai haltijoilla on oikeus jättää hyödyntämättä ottoluvan mukaisia hieta-, hiekka- ja soramassojaan, se ei välttämättä ole monestakaan syystä järkevää. Ei varsinkaan kun on kysymys uusiutumattomasta luonnonvarasta. Asiasta lisää jäljempänä.
6. Hieta, hiekka ja sora tulee hyödyntää mahdollisimman tarkkaan ottoalueilta, joille luvat on aikoinaan myönnetty ja jolta pintamaat on poistettu. Näin välttyään mm. uusiutumattomien maa-

aineksien, joita hieta- hiekka- ja sora maa-aineina ovat, haaskaukselta sekä uusien alueiden ennenaikaisesta avaamiselta.

7. Jotta Parma Oy:n alueen osalta jatkossa vältytään Rudus Oy:n Airola Kuonjoen tilanteelta, missä ympäristöpäällikkö myös lähti järjestelemään ”firmalle” huomattavaa taloudellista hyötyä tuottavaa, lupamääräykset täysin ohittavaa jälkihoitoa, jossa järjestelyssä alueelta aikanaan alueen reunoille poistettuja täysin metsittyneitä pintamaakarheita ei olisi juuri ollenkaan tarvinnut palauttaa takaisin ottamisalueelle. Ympäristöpäällikön mukaan tuolle alueelle olisi riittänyt pintamaiden palautus vain sen kokoiselle alueelle, josta ne sittemmin ympäristöpäällikön ohjauksessa jätettiin puuttumaan siitä huolimatta, että ympäristölautakunta ns. ”torppasi” ympäristöpäällikön hankkeen ja ohjasi sekä edellytti noudattamaan aikanaan pintamaan palauttamisesta annettuja lupamääräyksiä.
8. Valitettavasti ympäristöpäällikkö ei ympäristölautakunnan ohjeistuksia eikä allekirjoittaneen tekemiä työtekniisiä informointeja, eikä siten sitten myöskään ”firman” henkilöt noteeranneet ollenkaan lupamääräysten noudattamiseksi eikä kustannusten säästämiseksi. Lopputuloksena aikaansaatiin pintamaattomia kohtia sisältävä ”kalliopyramidi-” kivikasajälkihoito”, jossa pintamaita käytettiin mm. eräässä kohtaa luiskan loivennukseen jopa kolmeen kertaan ja muuallakin lupamääräysten vastaisesti luiskien tekemiseen. Jonka lisäksi kokonainen pintamaakarhekin jätettiin lupamääräysten vastaisesti ennen männyn taimien istuttamisen sallimista ja hyväksymistä levittämättä. Jota pintamaakarheen levittämättömyyttä ei tietääkseni ympäristölautakunta ole hyväksynyt. Ei ainakaan julkisesti. Toivottavasti ei koskaan hyväksykään, koska silloin koko lupamenettelytä putoaa täydellisesti pohja pois.
  - 8.1. Härkänotkontien ja Hietalammentien välissä olevan Airola Kuonjoki alueen osalta on vielä nostettava esiin se, että ympäristöpäällikkö ei tuolloin toimittanut tuolloiselle esimiehelleen vt. kaupunkikehitysjohtajalle kyseisen alueen lupa-asiakirjoja. Joka henkilö, joka ei enää ole Karkkilan palkkalistoilla, pyysi allekirjoittaneen toimittamaan ne hänelle, ennen pintamaattomien kohtien GPS paikannusmittausta. Kun on erittäin epätodennäköistä, että tuolloinen vt. kaupunkikehitysjohtaja olisi hyväksynyt pintamaattomat kohdat ja mm. männyntaimien niille istuttamisen, niin kysymys; Entisen, vaiko nykyisen ympäristölautakunnan puheenjohtaja hyväksyi lupamääräysten vastaisen jälkihoidon ja männyntaimien istuttamisen alueelle?, on vastausta vaille. Oliko hyväksyjä joku muu? Ketä?, tai jopa ketkä? ja mistä hinnasta? ovat myös vastauksia kaipaavia kysymyksiä.
  - 8.2. Se, että alueen tilanne kaikkine ympäristöpäällikön ohjailemine ja hyväksymine lupamääräysrikkomisineen ja valvontalaiminlyönteineen on ympäristölautakunnan asiaan puuttumisen jälkeen huomattavasti parempi kuin se ympäristöpäällikön alkuperäinen ja ”firman” kanssa tavoittelema tavoite, jossa pintamaat olisi saanut lupamääräysten vastaisesti jättää lähes kokonaan levittämättä, ei poista kyseisen alueen nykytilannetta eikä edellisen perusteella muiden alueiden osalta tulevaa tilannetta. Joka tulee olemaan paikalliselle ympäristöviranomaiselle eli ympäristölautakunnalle haasteellisuuden lisäksi kestämaton. Koska millä perusteella toinen saa jättää ja toinen ei saa jättää lupamääräykset noudattamatta. Eli mm. pintamaat ottoalueelle palauttamatta. Onko kysymys mahdollisista rahallisista tai muista mahdollisista myötäjaisistä?
  - 8.3. Oliko ympäristöpäällikön lisäksi joku muukin jo tuolloin laskelmoinut muun ohessa esim. mahdollisessa hyötymistarkoituksessa, tai ilman, niin että mikäli Airola Kuonjoki alueella levittämättä olevan pintamaakarheen saa tuolle alueelle, jolle se lupamääräysten mukaisesti kuuluu palauttaa, jättää palauttamatta, niin siitä seuraa se, että myös muille ottoalueille pintamaita ei tarvitse lupamääräysten mukaisesti palauttaa. Eli esim. vähän

matkan päässä nyt kysymyksessä olevalle Parma Oy:n Tontunhautojen alueelle Haaviston Murtohuhdassa. Destia Oy:n Paavolan alueelle Ahmoolla. Morenia Oy:n Santalansuon alueelle Vaskijärvellä jne..

- 8.4. Härkänotkontien ja Hietalammentien välissä olevan Airola Kuonjoki alueen osalta on todettava vielä erityisesti se, vaikka kustannukset jäivät ”firman” maksettavaksi, että kivien käsittely eli Dumpperiin (maansiirtoajoneuvoon) kuormaamisen ja kasoihin kuljettamisen sijasta, kivien käsittely ja sijoittaminen hiekan ja soran kera isolla 30-50 tonnin pyöräkuormaajalla tai puskutraktorilla kalliojyrkänteiden loivennukseksi olisi ollut ”firmalle” huomattavasti edullisempi ja taloudellisesti järkevämpi vaihtoehto. Jonka lisäksi lopputulos olisi ollut nykyolosuhteissakin aivan toinen. Puhumattakaan tilanteesta sen lisäottoluvan myöntämisen jälkeen, jonka käsittelyä Vihdin ”ympäristödaamit” vuosikausia hidastivat pitkittämällä käsittelyä niin, että ”firma” lopulta peruutti hakemuksensa. Tiedoksi myös se, että käsittelyhidastetun ja sen seurauksena sittemmin lopulta peruutetuksi saadun lupahakemuksen avulla ”firman” oli tavoite saada pohjoisrajalla oleva pintamaista vapaa ja nyt valtaosaltaan pintamailla kolmeen kertaan luiskattu väliharjannealue hyödynnettyä. Eli murskattua sorajalosteiksi ja kuljetettua pois.
- 8.5. Nykyinen Airola Kuonjoki alueen jälkihoidon lopputulos on vanhan ajan kouluarvosanoin ilmaistuna välttävä viisi (5). Oikeammin ilmaistuna heikko neljä (4). Vaikka oikein ja ohjeistukseni mukaan toimien arvosanaksi olisi voinut saada kiitettävä yhdeksän (9). Tai jopa kiitettävän kymmenen (10). Niin kuin kyseessä olevan ”firman” Vuorenharjun alueesta lähellä Haaviston keskustaa Parsilanjärven tuntumassa. Ja samoin Airola Kuonjoki alueesta Vihtijärvelle päin olevasta saman ”firman” ns. Holman alueesta. Jonka jälkihoito toteutettiin ”Malli Sahlstedt” mukaisesti. Ja joka ”Malli Sahlstedt” jälkihoitototeutus 300000 m³ tai 300000 tonnin lisäottoineen onnistui niin hyvin, että lopputulos kelpasi Länsi-Uudenmaan vesiensuojeluyhdistyksen laatiman Karkkilan pohjavesialueiden suojelusuunnitelman kansikuvaksi.
9. Jotta Airola Kuonjoki alueen tilanne ei toistuisi, minkäänlaisia Parma Oy:n Tontunhautojen alueen jälkihoitotoimenpiteitä kivien kuljetuksineen ja muine maansiirtotöineen ei tule sallia aloitettavaksi eikä toteutettavaksi ennen kuin perjantaina 16.6.2023 klo 13.36 lähettämässäni sähköpostissa edellytetty GPS mittauksin toteutettava pintamaamäärän ym. selvittäminen Parma Oy Tontunhautojen alueella Karkkilan kaupungin Haaviston kylän Murtohuhdassa on toteutettu. Ko. sähköposti on jäljempänä.
10. Edellä olevan lisäksi Airola Kuonjoki alueen tilanteeseen viitaten Parma Oy:n Tontunhautojen ohjeistuksen osalta on tuotava esiin jo tässä vaiheessa Siikalassa sijaitsevan Tupsumäki alueen tilanne, jossa puun taimet on jo istutettu, vaikka pintamaita ei ole levitetty koko alueelle. Tilanteesta on esitettävä kysymys; miten ympäristölautakunta ohjeistaa jo valmiiksi tehtyä ja sille kaupunginjohtajan, kaupunkikehitysjohtajan sekä ympäristöpäällikön, ja jopa ympäristölautakunnan puheenjohtajan pakkohyväksyttäväksi junailemaa ja esittämää jälkihoitoa ohjeistetaan jälkikäteen kun alueen pintamaat on levitetty ja puun taimet istutettu? Miten alueelle on jätetty pintamaita sisältämätön ns. paahderinne, joka ei ”muotivillityksestä” huolimatta sovellu pohjavesialueille ohjeistetaan ja korjataan kun, puuntaimet on istutettu? Mistä paahderinnekohtaan otetaan pintamaat? Muualta tuomallako? Eli järjestämällä ko. yritykselle tai jollekin muulle yritykselle maankaatopaikka?
11. Parma Oy:n Tontunhautojen alueen GPS mittauksen suorittaminen edellyttää pintamaakarheisiin muodostuneen kasvillisuuden poistamista. Muutoin mittaus on suoraan sanottuna mahdotonta toteuttaa niin teknisesti kuin taloudellisesti.

12. Tämän hetkinen pysyväksi kasvillisuudeksi määritetty puusto koostuu kohdissa (pintamaakarheissa), joihin ei ympäristölautakunnassa hyväksytetyn suunnitelmaan mukaan kosketa, 5-10 metrin korkuisesta koivu-, paju-, raita-, haapa-, pihlaja-, leppäkasvustosta ja 0,05-1,5 metrin pituisista kuusen taimista sekä pituudeltaan 0,05-1,5 metrin mittaisista hirvien enemmän tai vähemmän runtelemista männyn taimista. Joiden lisäksi vielä 1960 luvun pintakarheet pieneltä osin, joihin ei melusuojavallina olemisen takia vuosina 2008-2010 koskettu.
- 12.1. Parma Oy:n toimitusjohtaja Timo Teräksen puhelinvastaajaan aikanaan v. 2008-2009 jättämäni tilanneviestin, ”Teille on nyt syntymässä ko. alueelle tilanne, mikä on verrattavissa tilanteeseen missä valmiiksi rakennetun omakotitalon keskellä olevan savupiipun perustukset joudutaan korjaamaan. Miten toteutatte sen taloa vähääkään purkamatta?” seurauksena allekirjoittanut pyydettiin paikalle osoittamaan ne kohdat josta silloisen ympäristösihteerin peitettäväksi määräämät pintamaat oli kaivettava pois ennen ylisyväksi kaivettujen kohtien täyttöä puhtaalla hiedalla, hiekalla tai soralla.
- 12.2. Paikalle pyyntö tuli eräänä torstaina myöhään iltapäivällä, jolloin olin varsinaisen toimistoajan ulkopuolella silloista kaupungininsinööriä tapaamassa. Kaupungintoimistosta riensin iltapimeässä klo 16 jälkeen paikalle. Jossa näyttöni ja perustelujeni sekä alun harmistuksen jälkeen johtavan ”päätoittajafirman” edustaja voimakkaan sateen pesuvaikutuksesta huolimatta myönsi osoittamani ja ympäristösihteerin täytettäväksi määrätyt kohdat pintamaaksi. Jonka lisäksi ”päätoittajafirman” henkilö ilmoitti, että kaivetaan pois sitten.
- 12.3. Aliurakoitsijan perjantaisen yli puolen päivän pituisen kaivamisen jälkeen lauantaina kävin mittaamassa omilla vaakituslaitteillani poistetun pintamaiden poistokohdan syvyyden. Tarkastaen samalla pintamaan poistotarkkuuden. Poistotarkkuus oli kiitettävä ja syvyys osoitti, että aikanaan 1960 luvun alussa kaivu oli ulotettu silloiseen pohjaveteen asti. Niin kuin tuolloin tapa oli. Jonka jälkeen tuolloinen tapa oli täyttää pohjaveteen asti kaivettu kohta pintamailla ja muulla semmoisella karkealla pintamaan rompoolimassalla mitä ei saatu markkinoitua.
- 12.4. Mittauksieni, jotka kaupungin toimesta sittemmin varmennettiin, jälkeen kun olin havainnoimassa tilannetta paikalle ilmestyi kesäasukas, joka oli erittäin kiinnostunut pintamaan poistosta ja ko. kohdan puhdistuskaivuusta sekä soranottamisesta ja sen murskaamisesta yleensä. Jopa niin, että oli kiinnostunut lähtemään tutustumiskäynnille mm. Härkänotkontien ja Hietalammintien välisessä soranottoalueessa tuolloin sijainneeseen murskausalitukseen. Ja vähä muuhunkin. Kun jälkeeni ihmettelin kaverin kiinnostusta, allekirjoittaneen annettiin ymmärtää, että henkilö oli ammatiltaan poliisi. Sitä en varmistanut pitkö tieto paikkansa, mutta todennäköisesti piti, koska sen ja mm. asukkaille suorittamieni informointien jälkeen alueelle laskeutui kesäaikaisen 15.6-14.8 toimintaseisokkiajan myötä aika hyväkin toimintarauha. Toivottavasti toimintaseisokki jatkuu myös nykyisen ympäristöpäällikön ja häntä ylempänä olevan ja ohjeistavan paikallisena ympäristöviranomaisena toimivan ympäristölautakunnan aikana.
- 12.5. Liito-oravasta, jolla alueen kaakkoiskulma, jossa paras hiekka ja sora-aines rajattiin oton ulkopuolelle, tiedoksi se, että tuolla alueella majailevaksi väitetty liito-orava oli niin poikkeava yksilö, että se ulosti valmiiksi poikkinaisia papanoita, joita se ei itse ollut rypistänyt poikki. Koska papanoista osa oli kuivana poikki murtuneita. Itse onnistuin kuvaamaan tuon harvinaisen yksilön. Sillä oli nokka ja siivet (Palokärki). Alueen

luoteispuolella Kärjenlammelle viettävässä rinteessä oli kaksi liito-oravan pesimäreiviä kolopuineen. Mutta kolopuut eivät olleet enää vuoden 2010 alkutalvesta asuttuja. Koska näätä oli tuolloin itseni lisäksi käynyt tarkastamassa vieläkö olisi ollut liito-oravia ”suuhun pantaviksi”. Kumpikin jouduimme toteamaan, että ei ollut.

- 12.6. Ympäristöpäällikön luvalla vuonna 2021 keväällä näkyviin kaivettu pohjavesi ja sen alentamisyritys sekä sittemmin ELY-keskuksen avulla vastoin tosiasioita sadevedeksi selittäminen on tapaus vailla vertaa. Sadevesi ei luonnonlakien mukaan kerry 0,9 metriä korkeammalla olevaan, 50-500 millimetriä eli 5-50 senttimetriä kiviä sisältävään kohtaan. Sadevesi kertyy luonnonlakien mukaan ottoalueen alimpaan kohtaan. Niin kuin se teki viimeksi tämän vuoden (2023) heinäkuun alussakin.
- 12.7. Vihdin ympäristödaamit sallivat aikoinaan ylärinteessä (pohjoisrinne keskikohdasta itään päin) kaivun ilman kallion päälle lupamääräysten edellyttämää kahden metrin koskemattomaa maakerrosta ja samalla orsiveden, joka myös pohjavettä, näkyviin kaivamisen. Muutoin lupamääräyksiä on kaivun osalla noudatettu. Eli pintamaat on poistettu yhdellä kerralla yhtenä kerroksena muuttumattomaan maahan (puhdas hietä, hiekka tai sora) asti koko alueelta (n. 8 ha) siten kuin olen peruslupamääräyskokonaisuudessa edellyttänyt. Jonka jälkeen pintamaista poistetun ottoalueen länsiosaa käytettiin sorajalosteiden varstoalueena niin kauan kuin se oli mahdollista. Oton edetessä osa varastoinnista siirrettiin alatasanteelle eli alueen itäosaan. Ja homma toimi, koska pintamaat eivät olleet esteenä. Eikä niitä sekoitettu sorajalosteisiin. Niin kuin eräessä toisessa alueessa on toisen ”firman osalla saanut tehdä kaupunginjohtajan, kaupunkikehitysjohtajan, ympäristöpäällikön ja ympäristölautakunnan puheenjohtajien hyväksymänä viimeiset kolme vuotta. Ja parasta aikaa lupamääräysten vastaisesti tehdään.
- 12.8. Parma Oy:n lupamääräysten noudattamisesta poikkeuksena ympäristölupamääräyksiin sisällytetty murskauslaitoksen alla pidettäväksi määrätty vastaava suojakalvo kuin polttoaine- ja öljysäiliöiden alle edellytetty, tiedoksi se, että murskauslaitoksen alle määrättyä suoja- eli ns. HPD kalvoa en ole tähän mennessä Parma Oy:n alueella havainnut tähän mennessä kertaakaan. Joka määräys on muuten täysin älytön murskauslaitosten alla toteutettavaksi. Määräys osoittaa vain sen, että määräyksen esittäjät eivätkä niiden hyväksyjät ymmärrä asioita. Onneksi määräyksestä muiden alueiden osalla luovuttiin.
- 12.9. Tiedoksi se, että nykyisin pienimmissäkin polttomoottoreissa on ns. öljyvahti, joka estää koneen käynnistymisen. Hankinta-arvoltaan satojen tuhansien, jopa miljoonaluokan murskauslaitoksissa on myös öljyvahdit, jotka pysäyttävät laitteiston, mikäli öljyn pinta laskee sallittua alemmas. Kun laitos pysähtyy, öljyä ei pääse valumaan määriä, jota valumaa eikä valumisen vaikutuksia pystyittäisi välittömästi siivoten eliminoimaan kokonaan pois. Aikanaan Haaviston pohjavedenottamoalueella ottamisen alkuvaiheessa 1970 luvun alkupuolella onnistuttiin ohjeistukseni mukaan toimien tapauksessa, jossa viikonloppuna ilmeisesti pienessä ”kahveessa” voiteluöljytynnyri litistyi täysin lättänäksi ja tyhjäksi pyöräkuormaajan renkaan alla, niin hyvin ettei vaikutuksia ole tähän päivään mennessä näkynyt Haaviston pohjavedenottamon veden laadussa.
13. Edellä olevan tekstin kohtiin 1- 9 ja erityisesti kohtaan 11 sekä muutoinkin kaikkiin kohtiin ja niiden alakohdissa sanottuun viitaten kohteliaimmin ilmoitan huomioon otettavaksi GPS paikannusmittausedellytyksen lisäksi seuraavaa:

- 13.1. Alueen etelä- ja länsireunassa on vielä hyödyntämättä olevaa uusiutumaton hiekka- ja sora- sekä karkeampaakin kiviainesta 30000 m³, jopa yli 50000 m³. Lisättyä itäosan paikalla olemattoman liito-oravan otosta pois rajatulla alueella olevalla kiviainesmäärällä vieläkin enemmän.
14. Siitä huolimatta, että firmalla ei ole velvollisuutta hyödyntää kaikkea ottoalueella olevaa kiviainesta kaikessa mielessä niin taloudellisesti kuin ympäristöllisestikin olisi järkevintä hakea samoilla asiakirjoilla jatkolupaa esim. kolmeksi vuodeksi. Ainakin kannattaisi harkita.
- 14.1. Mikäli jäljellä olevaa kiviainesta ei voi hyödyntää 16 mm tai 12 mm asfalttimurskeena, niin sitten ainakin 0-6 mm hiekoitushiekkana.
15. Vaihtoehtona yksi harkittavaksi esittämäni lisäotto järkeistää ja helpottaa jälkihoitoa ja sen kustannuksia. Samoin jälkihoitokaluston valinta ja jälkihoidon toteuttamisen suunniteltu sekä koneiden tehokas käyttö. Eli aivan toisin kuin hyväksytty jälkihoitosuunnitelma. Tai varsinkin toisin kuin ympäristöpäällikön ohjeistuksena Airola Kuonjoki alueella jälkihoito toteutettiin. (Kertaa tarvittaessa aiempi edellä oleva selvitys ja ko. alueen tilanne.)
- 15.1. Esim. alueen eteläosan länsiosassa pintamaakarheen päällä oleva suuri kivikasa on lisäoton seurauksena paljon järkevämpi ja taloudellisempi pudottaa lisäottamisen jälkeen reunasta alas ja luiskata kivet hiekan ja soran kanssa luiskaksi. Jonka jälkeen pintamaat päälle. Se, että kivet kuormattaisiin dumperin lavalle ja kuljetettaisiin kuopan pohjalle kivikasaksi kyille on paljon työläämpää ja hitaampaa sekä taloudellisesti huomattavasti arvokkaampaa. Dumperi vaihtoehdon karsii pois myös vuoden 2021 keväällä tapahtunut pohjaveden näkyviin kaivamisen ja pohjaveden ja alentamisyhteyden kohta, jossa ei ole lupamääräyksien edellyttämää neljän metrin suojakerrosta. Joka suojakerrospaksuus tulee ko. kohtaan jälkihoidon yhteydessä palauttaa. Se ei onnistu millään kyille kasattavilla kivikasoilla. Hiekan ja soran kanssa kivien välit täyttämällä ko. kohdan suojakerrospaksuuden puuttuminen saadaan korjattua.
16. Jälkihoitokalustoksi esitän painoluokaltaan vähintään 25 tonnin tai isomman tela-alustaisen ympäripyörivän kaivinkoneen ja vähintään 30 tonnin, mieluummin painoluokaltaan yli 45 tonnin eli esim. Gaterpillar D9 puskutraktorin tai muu vastaavan kokoinen sekä vähintään painoluokaltaan 30-50 tonnin pyöräkuormaajan esim. esim. Gaterpillar 980 tai 988 tai muu vastaavan kokoinen.
17. Huolimatta ennen varsinaisen jälkihoidon aloittamista toteutettavasta pintamaakarheisiin kasvaneen 5-10 metrin ja siitä matalamman puuston energiapuukouralla, tai muutoin tapahtuvaa poistamista siten, että GPS mittaus on mahdollista, tilanne ottoalueella on mm. kahden ison ja kolmen pienemmän varastokasan seurauksena sellainen, että minkäänlaisia jälkihoitotoimenpiteitä on vaikea toteuttaa järkevästi ilman huomattavia ylimääräisiä kustannuksia. Joiden karsiminen rapauttaa jälkihoidon lopputuloksen. Joka ei ole kenenkään etu. Vähiten alueella edelleen olevan pohjaveden.
18. Harkittavaksi esittämäni jatkoluvan ja sen mahdollistaman jo aikoinaan luvitetun massamäärän loppuun ottamisen toteutumisesta tai toteutumattomuudesta huolimatta toimenpideohjeeni on edellä jo esitettyjen lisäksi seuraava. Eli ensimmäiseksi varastokasat pois nykyistä keskitasanteelle johtavaa kulkuväylää pitkin. Jonka jälkeen pohjoisessa ja koillisessa pintamaakarheen ja ottoalueen pohjan välissä olevan rinteiden luiskauspuskutraktorilla siten, että ne kivet, jotka eivät mahdu tai pysähdy rinteessä oleviin syvennyksiin, työnnetään alas keski- ja pohjatasanteelle. Josta ne kuljetetaan pyöräkuormaajalla hiekalla ja soralla kivien välit täyttäen

ylisyyväksi kaivettuun kohtaan lupamääräysten mukaisen neljän metrin suojakerrospaksuuden palauttamiseksi. Loput kivet hiekalla ja soralla kivien välit täyttäen itäpäässä kaltevuudeltaan 1:1,4 -1:1,5 olevan luiskan loivennukseksi. Jonka jälkeen pintamaat luiskatun osan päälle sen jälkeen, mikäli ympäristölautakunta korostan ympäristölautakunta hyväksyy luiskaustoimenpiteet. Länsi- ja eteläreunan osalta sama toimintajärjestys.

19. Kohdassa 18 lueteltujen toimenpiteiden totuttamisen ja ympäristölautakunnan hyväksymisen jälkeen pintamaiden palautus kaivinkoneen avustamana siten, mikäli jatkolupaa ei haeta tai sitä ei myönnetä, että kaivinkoneella siirretään mm. pintamaakarheen päälle varastoidut kivet alas kuopan keskitasanteelle ja siitä pyöräkuormaajalla kuljetettavaksi joko ylisyyväksi kaivettuun kohtaan tai itäosaan luiskan loivennukseen. Kivien välit hiekalla ja soralla täyttäen siten kuin aiemmin edellä on esitetty.
20. Pintamaakarheissa olevat isot kivet voi jättää yksittäisinä kivinä harvakseltaan ylös ja rinteisiin sekä kuopan pohjalle. Mutta ei minään metsänhoidollisia toimenpiteitä vaikeuttavina Mannerheim linjan panssariesteinä, niin kuin eräässä tapauksessa toisaalla Haavistossa.
21. Pintamaat saadaan kaivinkoneen ja pyöräkuormaajan avustuksella palautettua rinteisiin ja ottoalueen pohjalle siten, että sen lisäksi mitä edellä on mm. ympäristölautakunnan hyväksymisestä ja yksittäisten kivien sijoittelusta on sanottu, puskutraktori työntää pintamaakarheet ottoalueen pohjois- ja länsi- sekä eteläosan luiskista alas aina pohjatasanteille asti. Josta rinteistä yli jääneet kivet ja pintamaa siirretään pyöräkuormaajalla tasaista ottoalueen pohjaa pitkin ns. kauha paikkaansa ottoalueen pohjalle, josta ne sitten joko puskutraktorilla tai pyöräkuormaajalla tasataan.
22. Kohdassa 21 sanotun lisäksi pintamaita puskutraktorilla rinteisiin palautettaessa tulee ottaa huomioon se, että pintamaa sisältää isompia kiviä kuin itse palautuskerros on. Nuo palautuskerrokseen mahtumattomat kivet tulee työntää ottoalueen keski- ja pohjatasanteelle, josta ne pyöräkuormaajalla kuljetetaan itäosan luiskan loivennukseen. Jolle pintamaat tulee palauttaa viimeksi.
23. Alueelle metsänhoidollisesti jatkossa tarvittavan tieyhteyden paikka tulee harkita uudelleen. Se on järkevintä siirtää ottoalueen pohjatasan pohjoisreunalta etelämmäksi, jolloin ne kivet jotka eivät mahdollisesti enää mahtuisi itäosan luiskan loivennukseen, saadaan helpommin sijoitettua pohjoisosan luiskan juureen.
24. kohteliaimmin ilmoitan lopuksi, että olen valmis todentamaa edellä esitetyn myös mm. maastossa. Sekä varmaan monelle yllättävän tarkasti myös toimistotiloissa.

Mikäli asioita ei ymmärretä tai ne eivät muutoin avaudu, allekirjoittanut kyllä selvittää mitä mikin tarkoittaa.

Haavistossa 10.7.2023

■■■■ ■■■■